

tror ikke, det vil være muligt at naa til Overensstemmelse, naar Forhandlingen ikke er fri. Og det er ikke blot, fordi Folketinget nødvendigvis maa hævde sin Frihed i Forhandlingen, men det er ogsaa, fordi jeg føler mig overbevist om, at det ærede Medlem fra Ringkøbing vil sørge for under alle Omstændigheder at have en lille Differens tilbage den Dag, da Statslaanet skal afgøres, fordi hans Villie ene og alene er een Ting, nemlig at benytte det tilfældige Flertal og Landstingets Uopløselighed til at styrte Ministeriet.

Hauge: Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) sluttede en af sine sidste Bemærkninger med, at det var Ministervælde, der her var Tale om; naar vi ikke vil opgive Loven af 7. August 1914 efter Landstingets Ordre, saaledes som denne foreligger for os, betyder det vel, at vi ønsker Ministervældet opretholdt. Disse Bemærkninger falder sammen med Bemærkninger, der blev gjort af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i hans Ordførertale. Han sagde, at den rette Appel i dette Spørgsmaal var at opløse Folketinget og spørge Folketingsvælgerne om deres Mening. Nu ved det ærede Medlem fra Ringkøbing lige saa vel som det ærede Medlem fra Maribo (Asger Karstensen) godt, at som Forholdene er, er det ugørligt i Øjeblikket at gaa den Vej. Men det er heller ikke paakrævet for at faa at vide, hvad Flertallet af Vælgerne mener om Loven af 7. August 1914. Det er ikke mere end tre Fjerdingaar siden, at der var almindelige Folketingsvalg, og Flertallet i denne Sal er skabt paa Grundlag af en fri Afstemning for tre Fjerdingaar siden om Loven af 7. August 1914. Denne Lov tilligemed hele den Politik, der grundede sig paa den, var da til Afstemning, det var Hovedspørgsmaalet ved Valgene. (Asger Karstensen: Nej). Det nytter ikke, at det ærede Medlem fra Maribo protesterer. Det var Hovedspørgsmaalet i saa godt som alle de Valgkredse, hvor der var Tale om, at man kunde gøre Udslag i den ene eller den anden Retning ved at indtage en Stilling for eller imod. Ja, Forholdet var endogsaa det, at baade det konservative Parti og Venstre stillede sig paa det Standpunkt, at de var fuldstændig enige med os om Udenrigspolitikken, de gik endogsaa saa vidt — i hvert Fald i de Valgkredse, hvor jeg havde Lejlighed til at tale — at sige: Vi slutter os fuldt og helt til den Udenrigspolitik, som er ført; og mine Modkandidater hævdede som deres Opfattelse, at det var Udenrigsministerens Pligt at fortsætte som Uden-

rigsminister, selv om der skulde times Ministeriet Zahle noget. Saaledes var Stillingen, da vi gik til Valg sidste Gang. Vælgerne stemte frit om Loven af 7. August 1914 og om den Politik, der sluttede sig til denne Lov. Det er derfor ganske uforment nu at spørge om Vælgerne Mening om Loven af 7. August 1914. De har sagt deres Mening endog under de ugunstigst mulige Vilkaar for dem, der var Tilhængere af Loven og ønskede dens Bevarelse, saa længe Krigen og Virkningerne af Krigstiden varede. Der var selvfølgelig mange, som følte sig trykkede af Loven af 7. August 1914; der var handlende og næringsdrivende af forskellig Art, men de bøjede sig for Omstændighederne, eller de stemte imod. Folketingsflertallet blev imidlertid skabt, og paa Vælgerflertallets Grundlag hviler Flertallet i denne Sal. Nu vil Landstinget ikke bøje sig for dette, skønt Landstingets Mandater ikke er af yngre Dato end Folketingets. Nu vil Landstinget stille sig overfor Folketinget og kræve, for at Statshusholdningen kan gaa sin normale Gang, at Loven af 7. August 1914 fjernes. Dette er Sagen, og den lader sig ikke bortforklare ved nok saa mange Forsøg paa at opstille som Slagord, der kan anvendes i Agitationen baade nu og i de kommende Dage, at det er Ministerenevalde, at Ministeriet klæber ved Taburetterne o. s. v. Man kan dog ikke sige det i det ene Øjeblik for i det næste at udtale, at Ministeriet er træt af Gerningen og vil gaa hellere i Dag end i Morgen.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde, at man skulde ikke tage Hensyn til Stemningen udenfor Rigets Grænser, man skulde ikke lade sig skræmme. Hans Bemærkninger herom var rettede mod nogle Bemærkninger af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik). Hvad sagde da det ærede Medlem fra Middelfart? Han sagde det, som var rigtig, at Forholdene omkring i Verden er af en saadan Beskaffenhed, at de maa mane os til den yderste Forsigtighed, og at det var ejendommeligt, at medens man andre Steder frigjorde sig for Privilegier, for Baand, der snærede Folkevillien, søgte man her at gøre Forfatningen ringere, end dens Forudsætninger var. Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Middelfart har fuldkommen Ret i, hvad han gjorde gældende, og jeg vil saa indtrængende som muligt advare imod, at man fortsætter den Politik, man her er inde paa. Jeg er bange for, at den kan blive skæbnesvanger. Jeg tror, det er uklogt ikke at tage Hensyn til Stemninger udenfor Landets Grænser. Det kan ikke undgaas, at de øver deres Indflydelse ogsaa paa